

ISLAM:
USAPANG
KATOTOHANAN
2010

Ang Kapatawaran ni Muhammad na Ipinakita sa mga Hindi Muslim

Ang Kapatawaran ni Muhammad na Ipinakita sa mga Hindi Muslim

Ang Propeta Muhammad, nawa'y sumakanya ang habag at mga pagpapala ng Diyos, ay inilarawan bilang "Habag para sa lahat ng Mundo," tulad ng sinabi ng Diyos sa Quran:

"Ipinadala ka namin bilang habag para sa lahat ng mundo." (Quran 21:107)

Ang katangiang ito ay hindi lamang para sa mga Muslim, kundi pati na rin sa mga hindi Muslim, kabilang ang ilan na ginugol ang kanilang lakas sa pagsisikap na saktan ang Propeta at ang kanyang misyon. Ang habag at kapatawaran na ito ay malinaw na ipinakita sa katotohanang hindi kailanman gumanti ang Propeta, nawa'y sumakanya ang habag at mga pagpapala ng Diyos, para sa personal na dahilan at palaging pinapatawad ang kanyang mga kaaway, kahit na ang pinakamatinding mga ito. Sinabi ni Aisha na ang Propeta ay hindi kailanman gumanti sa sariling dahilan laban sa sinuman. Sinabi rin niya na hindi siya kailanman gumanti ng kasamaan sa kasamaan, kundi siya ay nagpapatawad at nagbibigay ng pasensya. Ito, sa tulong ng Diyos, ay magiging malinaw sa isang malalim na pagsusuri ng mga sumusunod na bahagi ng kanyang buhay.

Sa mga unang bahagi ng kanyang misyon, naglakbay ang Propeta patungo sa lungsod ng Taif, isang lungsod na matatagpuan sa mga bundok malapit sa Mecca, upang anyayahan sila na tanggapin ang Islam. Gayunpaman, ang mga pinuno ng Taif ay walang galang at bastos sa kanilang pakikitungo sa Propeta.

Hindi nasiyahan sa kanilang mapanuyang ugali, kanilang inudyukan ang mga gang ng bayan upang abalahin siya. Sinundan siya ng mga ito, sinisigawan, iniinsulto, at binabato siya, hanggang sa siya'y napilitang magtago sa isang taniman.

Ang Propeta ay nagtiis ng mas maraming pagdurusa sa Taif kaysa sa Mecca. Ang mga walang-awang ito, na nakaabang sa magkabilang gilid ng daan, ay nagbato ng mga bato sa kanya hanggang sa nasugatan ang kanyang mga paa at nabahiran ng dugo. Dahil dito,

Iubhang nalungkot ang Propeta at nahulog siya sa kalungkutan, kaya't isang panalangin ang dumaloy mula sa kanyang mga labi, na nagsusumamo ng tulong ng Diyos:

“O Diyos, sa Iyo ako nagrereklamo ng aking kahinaan, kakulangan ng mga mapagkukunan, at kahihyan sa harap ng mga taong ito. Ikaw ang Pinakamaawain, ang Panginoon ng mga mahihina at ang aking Tagapangalaga.

Kanino Mo ako ipagkakaloob? Sa isang hindi kilala, na may masamang hangarin, o isang kaaway na binigyan ng kapangyarihan laban sa akin? Kung hindi Mo ako binibigyan ng halaga, wala akong pakialam, sapagkat ang Iyong pabor ay sagana sa akin.

Ako’y nagkukubli sa liwanag ng Iyong mukha na nagpapawi ng lahat ng kadiliman at itinatama ang bawat gawain sa mundong ito at sa kabilang buhay. Huwag Mo akong hayaan na bumagsak ang Iyong galit o ang Iyong pagkainis.

Ang Iyong kasiyahan lamang ang aking kailangan, sapagkat Ikaw lamang ang nagbibigay sa akin ng kakayahan na gumawa ng mabuti at umiwas sa masama. Walang kapangyarihan at walang lakas kundi Ikaw.”

Pagkatapos nito, nagpadala ang Panginoon ng anghel ng mga bundok, humihingi ng pahintulot ng Propeta upang ipagdikit ang dalawang bundok at durugin ang lungsod ng Taif, na nasa pagitan ng mga ito. Sa kanyang malaking pagtitiis at habag, sumagot ang Sugo ng Diyos:

“Huwag! Sapagkat umaasa akong magmumula sa kanilang mga lahi ang mga taong sasamba lamang sa Diyos, nang hindi nag-uugnay ng anumang bagay sa Kanya.” (Saheeh Muslim)

Ang kanyang habag at pagmamalasakit ay napakalaki na sa higit sa isang pagkakataon, siya mismo ay sinaway ng Diyos dahil dito. Isa sa pinakadakilang kalaban ng Islam at isang personal na kaaway, si Abdullah ibn Ubayy, ang pinuno ng mga mapagkunwari sa Medina.

Sa kabila ng kanyang nalalamang kalagayan, inialay pa rin ng Propeta Muhammad ang panalangin sa libing para sa kanya at nanalangin sa Diyos para sa kanyang kapatawaran. Binanggit ito sa Quran:

“Huwag kang kailanman manalangin para sa sinuman sa kanila na namatay, ni tumayo sa kanyang libingan. Tunay na sila’y hindi naniniwala sa Diyos at sa Kanyang Sugo, at namatay sila bilang mga makasalanan. ” (Quran 9:84)

... (karugtong ay maaaring isalin ayon sa pangangailangan) ...
Kung nais mo ng karagdagang pagsasalin, ipagbigay-alam lamang!

Si Abdullah ibn Ubayy ay gumawa ng lahat ng makakaya upang labanan si Muhammad at ang Islam, na walang iniwang paraan upang sirain ang kanyang reputasyon at talunin ang kanyang misyon.

Inalis niya ang tatlong daang tagasuporta sa Labanan ng Uhud, na halos pumatid sa gulugod ng mga Muslim sa isang iglap.

Siya ay nakipagsabwatan at gumawa ng mga pagkilos ng poot laban sa Propeta ng Islam at sa mga Muslim. Siya ang nag-udyok sa kanyang mga kapanalig na maliitin ang Propeta sa pamamagitan ng pagsasakdal ng maling akusasyon laban sa asawa ng Propeta, si Aisha, ng pakikiapid upang sirain ang kanyang reputasyon at mensahe.

Ang habag ng Propeta ay umabot maging sa mga malupit na pumatay at nagsamantala sa katawan ng kanyang tiyuhin na si Hamzah, isa sa mga pinakamamahal na tao sa Propeta. Si Hamzah ang isa sa mga unang tumanggap ng Islam, at sa pamamagitan ng kanyang kapangyarihan at posisyon sa lipunan ng Quraish, nakapagdulot ng malaking proteksyon sa mga Muslim. Isang alipin mula sa Abyssinia, na pag-aari ng asawa ni Abu Sufyan, si Hind, ang pumatay kay Hamzah sa Labanan ng Uhud. Noong gabi bago ang tagumpay ng Mecca, tinanggap ni Abu Sufyan ang Islam dahil sa takot na maghiganti ang Propeta, ngunit siya'y pinatawad at walang paghihiganti ang ginawa para sa kanyang mga taong pagtutol.

Pagkatapos patayin ni Hind si Hamzah, sinira niya ang katawan nito sa pamamagitan ng pagputol sa kanyang dibdib at paghahati sa kanyang atay at puso. Ngunit nang tahimik na lumapit si Hind sa Propeta at tinanggap ang Islam, kinilala niya ito ngunit walang sinabi. Napahanga siya ng lubos sa kabutihang loob ng Propeta, kaya sinabi niya,
“O Sugo ng Diyos, wala nang mas kaayaw-ayaw sa aking paningin kaysa sa iyong tolda; ngunit ngayon, wala nang mas kaibig-ibig sa akin kaysa dito.”

Si Ikrama, anak ni Abu Jahl, ay isa ring malaking kaaway ng Propeta at ng Islam. Tumakas siya patungong Yemen pagkatapos ng tagumpay ng Mecca. Nang tanggapin ng kanyang asawa ang Islam, dinala siya nito sa Propeta sa ilalim ng kanyang proteksyon. Labis ang kagalakan ng Propeta na makita siya at batiin ng mga salitang:
“O naglalakbay na migrante, maligayang pagdating.”

Si Safwan ibn Umayya, isa sa mga pinuno ng Mecca, ay isa ring malaking kaaway ng Propeta at ng Islam. Nang masakop ang Mecca, tumakas siya patungong Jeddah sa pag-asang makahanap ng barkong magdadala sa kanya patungong Yemen. Dumating si Umair ibn Wahab kay Muhammad at sinabi, “O Sugo ng Diyos! Si Safwan ibn Umayya, isang pinuno ng kanyang tribo, ay tumakas mula sa takot sa maaaring gawin mo sa kanya at nagbabantang magpakamatay sa dagat.

” Nagpadala ang Propeta sa kanya ng garantiya ng proteksyon at, nang siya’y bumalik, humiling siya ng dalawang buwan upang makapagpasiya.

7

Binigyan siya ng apat na buwan, at sa wakas, tinanggap niya ang Islam nang kusa

Si Habbar ibn al-Aswad, isa pang mabagsik na kaaway ng Propeta at ng Islam, ay nagdulot ng matinding pinsala kay Zainab, anak ng Marangal na Propeta, nang magdesisyon itong lumipat patungong Medina.

Siya'y sinaktan nito, dahilan upang malaglag niya ang kanyang sanggol at magdusa sa matinding pinsala. Sa kabila ng kanyang maraming krimen, nang humarap siya sa Propeta, siya'y pinatawad.

Ang tribo ng Quraish, ang pinakamatinding kaaway ng Islam, ay ininsulto, pinahirapan, at sinaktan ang Propeta ng pisikal at mental sa loob ng labing-tatlong taon sa Mecca. Ngunit, nang mapasok ng Propeta ang Mecca kasama ang 10,000 sundalo, sinabi niya:

“O mga tao ng Quraish! Ano sa tingin ninyo ang gagawin ko sa inyo?”

Umasa sila sa isang mabuting sagot at sinabi: “Gagawa ka ng mabuti. Isa kang marangal na kapatid, anak ng isang marangal na kapatid.” Ang Propeta ay nagsabi:

“Kaya’t sinasabi ko sa inyo ang sinabi ni Joseph sa kanyang mga kapatid: ‘Walang sisihan sa inyo.’ Humayo kayo, sapagkat kayo’y pinalaya!” [1]

Footnotes:

[1] “Mukhtasar Seeratur Rasool,” Muhammad ibn Sulayman at-Tameemi.

Bhirang makakita ang kasaysayan ng gayong halimbawa ng kapatawaran. Maging ang pinakamatinding kaaway niya, si Abu Sufyan, ay pinatawad, pati na rin ang sinumang nanatili sa kanyang bahay at hindi lumaban sa kanya.

Ang Propeta ay tunay na simbolo ng kapatawaran at kabaitan, tulad ng binanggit sa sumusunod na talata ng Quran:

“Ipagpatuloy ang kapatawaran (O Muhammad), at mag-utos ng kabaitan, at talikuran ang mga mangmang.” (Quran 7:199)

Pinanghahawakan niya ang paniniwala na ang pagmamahal ay mas mabisang panlaban sa galit, at ang poot ay maaaring talunin ng kapatawaran. Sa pamamagitan ng kanyang kabaitan, pinalaya niya ang mga tao mula sa kasalanan at ginawang matalik na kaibigan ng Islam.

Siya’y isang perpektong halimbawa ng talatang ito ng Quran:
“Ang mabuti at masama ay hindi magkatulad. Labanan ang masama sa pamamagitan ng mabuti. Pagkatapos, siya na sa pagitan mo at ng kanya ay mayroong galit, ay magiging parang isang matalik na kaibigan.”
(Quran 41:34)